

Súd: Okresný súd Partizánske
Spisová značka: 2T/22/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3615010058
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Michal Vigaš
ECLI: ECLI:SK:OSPE:2015:3615010058.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Partizánske s v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Michala Vigaša a prísediacich Ing. Mgr. Martina Mikloša, PhD. a Ingrid Nedasovej, v trestnej veci obžalovaného G. I., na hlavnom pojednávaní dňa 19.10.2015 takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný

G. I., B.. XX.XX.XXXX v Brne, trvale bytom L. Č. P.L. W. XX, nezamestnaný, t.č. ÚVV Ilava

je vinný, že

dňa 12.10.2014 v čase okolo 04,10 hod. v Partizánskom na Námestí SNP, medzi fontánou a pomníkom SNP pri lavičkách pristúpil k Y. T., ktorého nezisteným predmetom jedenkrát razantne bodol do chrbta v úmysle spôsobiť mu ťažkú ujmu na zdraví, po čom z miesta činu ušiel, čím mu spôsobil bodnú ranu o dĺžke 5 cm v oblasti ľavej strany chrbta medzi hrudníkovou chrbticou a ľavou lopatkou, smerujúcu z hora na dol o hĺbke 6 cm, s dobou sťaženia obvyklého spôsobu života poškodeného v trvaní 14 dní, pričom vzhľadom k intenzite útoku len náhodou nedošlo k fatálnym následkom, nakoľko útok smeroval do oblasti blízko srdca a v prípade, ak by rana smerovala o 1-2 cm vedľa alebo hlbšie, mohlo dôjsť k porušeniu cievneho systému, dokonca k masívnemu krvácaniu až k vykrvácaniu poškodeného Y. T., hoci bol rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 3T/299/00 z 11.04.2001 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č.k. 2To/299/01-464 z 27.09.2001 právoplatne odsúdený aj za zločin lúpeže podľa § 234 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zákona č. 140/1961 Zb. ktorý trest aj vykonal

teda

- dopustil sa konania, ktoré bezprostredne smerovalo k dokonaniu trestného činu a ktorého sa dopustil v úmysle inému úmyselne spôsobiť ťažkú ujmu na zdraví, k dokonaniu trestného činu však nedošlo, hoci už bol za zločin právoplatne odsúdený

- dopustil sa fyzicky a na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadol iného a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - so zbraňou

čím spáchal

- zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zákona č. 300/2005 Z.z. v znení neskorších zákonov s použitím § 38 ods. 5 Tr. zákona č. 300/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov (ďalej Tr. zák.),

- prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. b/ Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. a/ Tr. zákona č. 300/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov (ďalej Tr. zák.)

Za to sa odsudzuje:

Podľa § 155 ods. 1 Tr. zák., s použitím § 42 ods. 1, § 41 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. a/, i/ Tr. zák., § 37 písm. h/, písm. m/ Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 39 ods. 1, ods. 2a/ Tr. zák., § 38 ods. 5 Tr. zák., na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 24 (dvadsaťštyri) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. sa obvinený zaraďuje na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zároveň r u š í výrok o treste odňatia slobody uloženom obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Partizánske č.k. 2T/140/2014-59 zo dňa 7.10.2014, právoplatným dňa 24.10.2014, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. je obžalovaný Radek Lakatoš povinný nahradiť poškodenému Y. T., B..XX.XX.XXXX P. V., X. L., H.. Ž. XXX/XX, škodu vo výške =1932- € (tisíc deväťsto tridsaťdva eur).

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. je obžalovaný G. I. povinný nahradiť poškodenému Hornonitrianske bane Prievidza, a.s. v skratke HBP, a.s., so sídlom Matice slovenskej 10, Prievidza971 01, IČO: 36 005 622, škodu vo výške =167,01-€ (stošesťdesiatšesť eur a jeden cent).

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. je obžalovaný G. I. povinný nahradiť poškodenému Sociálna poisťovňa, so sídlom Ul. 29. augusta 8 a 10, 813 63 Bratislava, IČO: 30 807 484 , škodu vo výške =159,80- € (stopäťdesiatdeväť eur a osemdesiat centov).

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. je obžalovaný G. I. povinný nahradiť poškodenému DÔVERA zdravotná poisťovňa, a. s., so sídlom Einsteinova 25, Bratislava 851 01 IČO: 35 942 436, škodu vo výške =25,22- € (dvadsaťpäť eur a dvadsaťdva centov).

o d ô v o d n e n i e :

V trestnej veci obžalovaného G. I., pre zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. a prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a/ Tr. zák. bola podaná prokurátorom Okresnej prokuratúry Partizánske pod sp. zn. Pv 435/14/3305-41 na tunajší súd dňa 28.04.2015 obžaloba na skutkovom základe podľa obžaloby.

Súd na hlavnom pojednávaní v dňoch 03.08.2015, 07.09.2015, 28.09.2015, 19.10.2015 vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného a poškodeného Y.Á. T., výsluchom znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia odvetvie chirurgia MUDr. Ladislava Babiaka, podľa § 263 ods. 1 Tr. por. prečítal zápisnicu o výsluchu splnomocnenca poškodeného Dôvera - zdravotná poisťovňa , a.s. T. T. Ž., splnomocnenca poškodeného HBP, a.s. Y. L. G., splnomocneného zástupcu poškodeného Sociálnej poisťovne T. T. X., výsluchom svedka N. X., K. Č., L. I., J. L., T. Š., T. I., L. Š., T. I., T. B. I.Y., L. I., I. I., W. I., prečítaním ostatných listinných dôkazov, nahliadnutím do fotodokumentácie, prečítaním pripojených spisov, súd zistil tento skutkový stav.

Obžalovaný, na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je nevinný, obhajoba navrhovala obžalovaného spod obžaloby oslobodiť. Obžalovaný na hlavnom pojednávaní dňa 3.8.2015 využil právo nevypovedať. Súd prečítal výpoveď obžalovaného z prípravného konania podľa § 258 ods. 4 Tr. por. Obžalovaný v prípravnom konaní dňa 9.3.2015 uviedol, že v noci sa zobudil, zistil, že deti nie sú doma, tak ich išiel do mesta hľadať. Stretol dcéru B. a s ňou neskôr našiel aj syna T., ten bol v spoločnosti T. H. L. I.. T.

I. ho upozornil na partiu chalanov, o ktorých si mysleli, že sú asi skíni. Nechceli, aby došlo ku konfliktu, tak išli domov. Pri lavičkách na námestí ich však obkľúčila tá partia asi 10 mladých mužov. Dcéra B. sa zľakla. Jeden z mladíkov sa pýtal, že kto sa chcel pred dvoma hodinami biť s jedným z jeho kamarátov. Obžalovaný odpovedal, že pred dvoma hodinami ešte spal a bavil sa ďalej s touto osobou. Potom jeden z mužov začal ťahať jeho dcéru za rukáv a vulgárne jej nadávať, že ju znásilnia a zapália. Obžalovaný ju zdrazil a pritiahol k sebe. Asi piati na neho vtedy zaútočili. Ostatní Rómovia sa rozutekali aj s dcérou B.. Tá tam však ešte chvíľku bola. Obžalovanému striekali do očí slzotvorný plyn a on kričal o pomoc. Dcéra medzitým ušla. Na námestí bolo v tom čase veľa ľudí. Tak piati muži ho začali udierať do tváre, tela, kopali ho. Nejako sa mu podarilo vytrhnúť a utekal smerom ku vstupu do hotela. Bili ho tak minútu, mal rôzne zranenia, modriny pod očami, modriny po chrbte od kopancov. po incidente na ošetrení nebol. Pri vchode do hotela ho niekto oslovil, nech ide do vnútra, odprevadil ho za ruku po schodoch do diskotéky. Tam nejakého chlapa poprosil, aby zavolať políciu. Tiekla mu krv z úst aj nosa. Chlapovi povedal, že ho prepadli a chceli zabiť ten ho pustil von zadným vchodom. Obžalovaný išiel rovno domov. Deti prišli asi po polhodinu. O zraneniach povedal družke, tá ho umyla. Ráno prišiel aj švager, ku ktorému potom išiel do bytu. U švagra čakal na sestru, ktorá prišla z Brna. Vie, že prišli nejakí policajti, ale tí boli v civile, preto nevyšiel, lebo si myslel, že sú to skíni, ostal tak u švagra. Od družky sa dozvedel, že má ísť na políciu, dohodli sa, že pôjde len družka. Obžalovaný sa zľakol, lebo si myslel že chcú hodiť na neho, že niekoho pichol, a nešiel na políciu. Sestra prišla z Brna po neho, potom odišiel do Čiech, kde bol asi do 20.12.2014, Keď mu volala družka, že má nastúpiť do výkonu trestu. Dňa 15.1.2015 prišiel sám na oddelenie PZ. Uviedol, že zbraň nemal, zbrane vyťahovala skupina poškodeného, zbraň nenesí od roku 1993. Počul ako niekto z mladíkov zakričal „Au“.

Na hlavnom pojednávaní dňa 28.09.2015 obžalovaný využil právo vypovedať, zotrval na výpovedi z prípravného konania, pričom výpoveď doplnil tak, že dcéru ťahali dvaja muži, a vulgárne jej nadávali. Jeden z nich ho kopol do hrude, keď im dcéru vytrhol a dal za seba, druhý strekol slzotvorný plyn. Dvom útočníkom sa ubránil, cúval. Uviedol, že k zraneniu poškodeného mohlo dôjsť tak, že jeden z útočníkov mal zrejme niečo v ruke, zahnal sa na neho s nejakým predmetom, trhali sa snažil sa útočníkovi vytočiť ruku, ešte ho aj kopol do genitálií. Začul aj výkrik „Au“. Skupina čo ich obkľúčila mala asi 10 členov, mali kasery, kovové boxery. Do hotela utekal po pamäti, utieral si oči, krv do vnútornej strany bundy. Incident trval tri-štyri minúty. Kopali ho na zemi, kričali, že ho zabijú. On sa potom pozbieral a ušiel, keď ho prestali biť. Z hotela išiel domov. Už nejdennokrát bol napadnutý, pretože je Róm. Domov išiel preto, lebo chcel vedieť, či sú deti v poriadku. Svedok L. I. bol svedkom útoku, no zrejme sa hanbí povedať pravdu, lebo ušiel.

Poškodený Y. T. na hlavnom pojednávaní uviedol, že sa bol v dobe pred skutkom zabávať na diskotéke s kamarátmi, požívali aj alkoholické nápoje. Na diskotéke nemal on ani žiaden s kamarátov nijaký konflikt. Vypil zo päť pív a niekoľko borovičiek. Z diskotéky odchádzali domov roztrúsene, on išiel pozadu, prechádzali cez námestie. Na námestí bola skupinka Rómov. Skupina okolo poškodeného mala 6 členov Rómovia boli od nich asi na 3-4 metre. Bližšie detaily si nepamätá, uviedol, že kamaráti stáli a čakali pri Rómoch, pred ním stál Róm, vyštartoval po ňom, zacítil niečo v chrbte. Nevšimol si, že by mal útočník zbraň. Okrem útočníka nebol nikto v jeho blízkosti. Jeden z kamarátov sa ho pýtal či niečo necíti, cítil chladivý pocit na chrbte, potom zistil, že je bodnutý. Utrpel bodnú ranu v chrbte. Na miesto prišla aj sanitka. K osobe útočníka uviedol, že obžalovaný by mohol byť útočníkom, nevedel však s určitosťou uviesť, či je to obžalovaný. Útočník potom utekal preč. K miestu bodnutia na chrbte uviedol, že asi sa zľakol a otočil. Poškodený uviedol, že on nikoho nenapadol. O nápise na bunde s kapučňou, ktorú mal v tom čase oblečenú, že nejde o extrémistický motív, ale o rapera.

Svedok K. Č. na hlavnom pojednávaní uviedol, že s kamarátmi boli na diskotéke, požívali alkoholické nápoje, boli opití, nad ránom išli domov, na miesto kde mal prísť taxík. On išiel popredu niekoľko metrov pred ostatnými. Na námestí bola skupinka Rómov. Keď išiel okolo, zastal tak na dva metre od nich. Zastal, lebo Rómovia začali po ňom vykrikovať, zľakol sa. Medzi Rómami bol obžalovaný, potom za svedkom asi do 20-30 sekúnd prišli jeho kamaráti, obžalovaný sa rozbehol a bodol ich kamaráta, potom sa Rómovia rozpíchl. Poškodený T. bol v blízkosti svedka, svedok útok videl. Obžalovaný sa rozbehol oproti nim, svedok sa kryl, uskočil, poškodený sa otočil chrbtom a obžalovaný urobil pohyb akoby ho bodol, niečo mal aj v ruke, nevie čo to bolo. Bolo tam dosť svetla, aby spoznal obžalovaného. Svedkovia volali políciu a sanitku, keď zistili, že poškodený je bodnutý. Uviedol, že potýčka medzi jeho skupinou a Rómami nebola. Všetko sa odohralo rýchlo. Spoznal obžalovaného, ako osobu, ktorá napadla poškodeného T.. Zo skupiny Rómov len obžalovaný fyzicky zaútočil. Podľa svedka preto, aby

odlákala pozornosť, a aby mohli ostatní utiecť. Obžalovaný utiekol smerom k diskotéke, oni išli za ním. Majiteľovi diskotéky povedali, že im obžalovaný bodol kamaráta. Rozpýchli sa aj ostatní Rómovia. Svedok žiadnu zbraň ani kaser nemal, nevie či mali čosi také ostatní svedkovia.

Svedok L. I. na hlavnom pojednávaní uviedol, že išiel s kamarátmi z diskotéky, objednali si taxík. Na mieste skutku bola skupinka Rómov 4-6 osôb. Obžalovaného popis sedí na útočníka, podobá sa na neho. Ostatným Rómom nevidel do tváre. Svedok stál asi 2 metre od miesta útoku. Videl ako sa útočník zahnal a zhora udrel poškodeného. Zdalo sa, že má niečo v ruke. Útočník utekal na diskotéku a oni utekali za ním. Nevie, či mal niekto zo svedkov zbraň alebo kaser. Miesto skutku bolo asi 100 m od diskotéky. Svedok uviedol, že na mieste nikto nestriekal slzotvorný plyn. Poškodený bol osobou, ktorá bola najbližšie pri obžalovanom. Uviedol, že skupina Rómov sa so skupinou okolo poškodeného hádali, bola hádka aj medzi obžalovaným a K. Č.. Svedok potýčku popísal aj slovom „mela“, ktorá trvala asi minútu, mali tam padať nadávky z jednej aj druhej strany. Nevedel uviesť ako sa to začalo, na miesto prišiel s poškodeným T.. Oni sa snažili melu ukončiť. Nepamätá si či tam bolo postrkovanie, nevidel nôž ani kaser. Svedok bodnutie nevidel, videl len úder. Obžalovaný utekal na diskotéku oni ho prenasledovali, ostatní Rómovia utekali opačným smerom.

Svedok J. L. na hlavnom pojednávaní uviedol, že keď išli s kamarátmi z diskotéky, zbadal skupinku Rómov, s obžalovaným asi 5 osôb. Ostatní zo skupiny poškodeného išli v popredí spolu, svedok s poškodeným pozadu. V čase skutku obidve skupiny stáli oproti sebe pri lavičkách. Nespomína si hádku, hoci uviedol, že nejaké slová si skupiny medzi sebou povedali. Nijaký fyzický kontakt medzi skupinami nebol, nikto nepoužil kaser. Poškodený bol v popredí. V skupine Rómov bola aj jedna žena. On stál bokom od skupiny poškodeného. Útok obžalovaného popísal tak, že obžalovaný sa na poškodeného zahnal. Nôž nevidel. Obžalovanému videl do tváre až na diskotéke, keď ho prenasledovali. Celý incident trval krátko asi len minútu. Svedok bol na diskotéke asi od polnoci do štvrtej nad ránom, predtým boli u kamaráta. Mali dosť vypité, cítil sa opitý, pričom máva v opitosti aj výpadky pamäte.

Obžalovaný na svedka reagoval tak, že tento svedok bral iniciatívu na seba, že chcel jeho dcéru uniesť znásilniť, zapáliť, že obžalovaného kopol a potom postriekal kaserom. Svedok to poprel.

Svedok T. Š. na hlavnom pojednávaní uviedol, že keď vychádzali z diskotéky išiel pozadu. Medzi útočníkom a poškodeným bola slovná výmena, nedošlo však k fyzickému kontaktu. Počul hašterenie, menšiu hádku medzi skupinami, nikto nekričal, padali vulgarizmy. Svedok sa do hádky nezapájal. Nedošlo k žiadnym postrkovaniam. Obžalovaný vybehol na poškodeného, zahnal sa rukou a utekal preč. Oni prenasledovali útočníka. Nik iný z Rómov nezaútočil. Svedok si najprv myslel, že poškodený dostal len buchnúť. Poškodený bol k obžalovanému najbližšie. Keď poškodený cítil mrazenie, svedok mu podvihol mikinu a zistil, že bol bodnutý. Obžalovaný utekal na diskotéku. Svedok videl ľuďom do tváre, svietili pouličné lampy. V skupine obžalovaného boli aj mladá žena a asi štyri osoby tak do 170cm. Niektorí sa zapájali do potýčky. Svedok si nepamätal, že by bol použitý kaser.

Svedok L. Š. na hlavnom pojednávaní uviedol, že odchádzali z diskotéky, zavolali si taxík a išli ako skupina čakať na príchod auta. Svedok bol pod vplyvom alkoholu, pil však ako uviedol „s mierou“. Po ceste stretli obžalovaného aj so skupinou, bolo tam aj dievča. Sedeli na lavičke. Skupina okolo poškodeného išla roztrúsená. Skupina obžalovaného začala k nim niečo hovoriť, nepamätá si o čo išlo. Nedošlo k žiadnej hádke. Skupina poškodeného chcela lavičku s Rómami obísť. Obžalovaný sa postavil a niečo povedal, vtedy zastali. Skupinka okolo poškodeného stála oproti skupine Rómov. Svedok nenesí zbraň, uviedol, že išiel za zábavou, nenesí kaser ani nevidel, že by tam niekto kaser mal. Skupinku Rómov tvorilo dievča, obžalovaný a dvaja mladší chalani. Mladí Rómovia a dievča nerobili nič. Svedok zbraň u obžalovaného nevidel, videl len ako sa obžalovaný zahnal, niečo videl v ruke ale nevedel to identifikovať, poškodený sa akurát vtedy otáčal chrbtom. Obžalovaného svedok spoznal ako útočníka. Videl zranenie poškodeného, volali sanitku. Obžalovaný utekal smerom na diskotéku.

Z výpovede svedka N. X., jedného z majiteľov diskotéky Infinity v Partizánskom, na hlavnom pojednávaní súd zistil, že v čase okolo štvrtej hodiny ráno zatváral diskotéku. Čašníčky ho informovali, že niekto vybehol po schodoch a vošiel do priestorov diskotéky. Tam sa stretol s obžalovaným, obžalovaný mu povedal, že ho naháňajú. Po chvíľke za obžalovaným utekali štyria alebo piati mladí muži, ktorí mu povedali, že naháňajú niekoho, kto pichol ich kamaráta nožom. Svedok nechcel, aby v priestoroch diskotéky došlo ku konfliktu, a tak ich dnu nepustil. Mladíci boli v afekte no dali sa presvedčiť. Keď

zamkol vstup a vrátil sa, obžalovaného posielal preč, no ten sa bál, že ho budú von čakať, tak ho napokon pustil zadným vchodom. Svedok pozná obžalovaného z videnia a vedel ho identifikovať ako osobu, ktorú naháňali svedkovia. Zranenie obžalovaného si nevšimol. Nebol krvavý, obžalovaný pobehoval po diskotéke, a chodil do WC. Nespomínal si či obžalovaný žiadal aby svedok zavolať políciu, obžalovaný mu spomínal, že ho bolia oči.

Svedok L. I. na hlavnom pojednávaní uviedol, že v čase skutku bol v meste, stretli sa v meste v parku pri lavičkách. Boli tam prítomní aj obžalovaný, mal. B., T. H. T. I.. Svedok na miesto prišiel s T. I.. Rozprávali sa a fajčili. Ostatní tam ostali. Svedok odchádzal taxíkom, aj ostatní chceli ísť domov. Nebol svedkom žiadneho incidentu. On žiadnu zbraň u prítomných nevidel.

Z výpovede maloletého svedka T. I., syna obžalovaného, na hlavnom pojednávaní súd zistil, že v čase okolo štyroch hodín nad ráno sedel spolu s otcom - obžalovaným, sestrou maloletou B. a ďalšími dvoma kamarátmi na lavičkách. Otec za nimi prišiel, aby išli domov. V tom prišiel jeden zo skupiny okolo poškodeného a pýtal sa, že ktorý z nich zbil jeho kamaráta a potom zavolať celú partiu. Jeho tvár si svedok nepamätá, len to že mal kapucňu. Za asi dve tri minúty prišli ostatní, bolo ich asi sedem. Začali im nadávať, vyhrážať sa, že ich zabijú, bili jeho otca, jeden ťahal jeho sestru, ktorú chcel znásilniť. Na odstránenie rozporov bola prečítaná časť výpovede z prípravného konania, kde svedok vyhrážky nespomínal, ten uviedol, že asi neporozumel otázkam v prípravnom konaní. Obžalovaný dcéru chytil, aby ju neľahali, potom na neho nastriekali slzotvorný plyn. Obžalovaného dokopali na zemi a oslepili slzným plynom. On sedel na lavičke. Bol asi 2 metre od obžalovaného. Svedok bitku otca videl sledoval ju celý čas otec potom sa obžalovaný vyšmykol a ušiel. Obžalovaný utekal smerom na diskotéku Infinity oni domov. Aj oni nato ušli. Obžalovaného bili všetci zo skupiny poškodeného. Útočili len na obžalovaného. Nevedel uviesť koľko bitka trvala. Priebeh skutku videli aj T. H. L. I. aj sestra B.. On nijako nezakročil ani počas skutku ani po ňom, lebo bol v strese.

Z výpovede maloletej svedkyne B. I., dcéry obžalovaného, na hlavnom pojednávaní súd zistil, že v čase skutku sedela s kamarátmi a bratom T. na lavičkách na námestí. Prišli nejakí chalani sácali ich, bili, kričali, nadávali im, púšťali slzotvorný plyn. Útočili aj na ostatných aj T. H. L. I. a bili ich obuškami. Tieto osoby označila ako vysokých mladíkov, nevedela uviesť ich oblečenie. Jej sa vyhrážali, že ju znásilnia, unesú, kopali ju, ťahali do kríkov. Bola v šoku plakala aj sa pomočila. Mala v očiach slzotvorný plyn. Traja či štyria chalani ju ťahali za ruku otec ju od nich odťahoval. Nepamätala si či obžalovaného napádali, keď ju od nich odťahoval. Potom odtiaľ ušla. Ušli aj ostatní Rómovia aj obžalovaný. Všetci utekali naraz. Osoby čo ich napadli mali na rukách kovové boxery, mali obušky, kasery, nôž nevidela. Videla, že udierali aj obžalovaného. Ten žiadnu zbraň nemal. Svedkyňa nemala žiadne zranenia okrem poranených očí zo slzotvorného plynu.

Svedok T. I. na hlavnom pojednávaní uviedol, že na miesto skutku prišiel z herne s L. H. T.. Za nimi prišiel obžalovaný s dcérou B.. Všimol si na námestí skupinu chalanov, ktorí sa smiali na Rómoch, nepočul však o čom sa konkrétne bavia. Hovorili nahlas. Potom sa skupina postavila, dávali si kapucne a išli k nim. Bolo to asi 8 až 9 chalanov. Svedok tam zostal už len niekoľko sekúnd. Nejaký mladý muž kričal po maloletej B., nadával jej aj na ostatných Rómov. On už vtedy odchádzal. Videl ešte že ju jeden chalan chytil za ruku, s nadávkami sa pridávali ostatní zo skupiny okolo poškodeného, že Rómovia nemajú čo chodiť po meste. Obžalovaný verbálne bránil dcéru, že nemajú na ňu kričať. Na mieste ostal obžalovaný a maloletá B., okolo nich bola skupina poškodeného. Skupina okolo poškodeného sa správala agresívne. S L. H. T. sa rozpráchlili. Kým odchádzali padali len nadávky zo strany skupiny poškodeného, zo strany skupiny obžalovaného nie. Len z diaľky videl, ako pri maloletej mladíci stoja a niečo do nej kričia. Svedok však žiadny fyzický konflikt nevidel, nevidel zbrane v rukách skupiny poškodeného. Maloletá B. neskôr prišla za nimi, bola vystrašená. Utekali smerom na mestskú políciu, lebo si mysleli, že ich budú prenasledovať. Svedok, uviedol, že polícia na neho v prípravnom konaní naliehala, aby uviedol, že poškodeného bodol obžalovaný.

Svedok I. I., otec družky obžalovaného, na hlavnom pojednávaní uviedol, že bol v mieste bydliska obžalovaného. Išiel k dcére - družke obžalovaného. Bolo asi pol siedmej ráno. Deti obžalovaného pozerali televízor, medzi nimi aj T. H. B.. Všimol si, že má obžalovaný modriny na obidvoch očiach, červené podliatiny na tvári, udreté rameno. Mal bolesti. Všimol si, že mal roztrhnutú košeľu. Obžalovaný mu povedal, že ho zbili v meste, nepovedal kto. Obžalovaný viac nepovedal, a svedok sa ho viac nepýtal, ponáhlal sa pre lieky pre ženu a za desať minút odišiel. Ešte pred jeho odchodom prišla W. I..

Svedkyňa W. I., sesternica obžalovaného na hlavnom pojednávaní uviedla, že prišiel ku nej ráno obžalovaný, či nemá nejakú masť, mal oči modré, opuchnuté, bol zbitý. Dala mu octanovú masť. Pýtala sa ho čo sa mu stalo, a on jej odpovedal, že ho zbili nejakí chlapci v meste. Viac sa ho nepýtala nič. Nespomínal, že by pri skutku mali byť prítomné jeho deti. Všimla si, že trošku kríva. Krv si nevšimla. Zdržala sa v jeho spoločnosti asi polhodinu. Posielala ho do nemocnice. Nevedela uviesť čo mal oblečené.

Z výpovede znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia odvetvie chirurgia, MUDr. Ladislava Babiaka, zo záverov znaleckého posudku č. 146/2014 z 21.10.2014 vyplýva, že poškodený Y. T. utrpel dňa 12.10.2014 bodnú ranu ľavej strany chrbta. Jednalo sa o bodnú ranu ostrým predmetom v oblasti ľavej strany chrbta medzi hrudníkovou chrbticou a ľavou lopatkou, ktorá nezasahovala dôležité, hlbšie životne dôležité štruktúry. Nejedná sa o ťažkú ujmu na zdraví. Zranenie si vyžiadalo ošetrovanie na chirurgickej ambulancii s následnou domácou ambulantnou liečbou. Liečba spočívala v zašití rany, tlmení bolesti dodržiavaní pokojového pohybového režimu v domácom prostredí. Počas liečby nenastali komplikácie, liečba a rehabilitácia prebiehala primerane. Mechanizmus zranenia zodpovedá skutkovému stavu veci, tak ako uvádza poškodený. Išlo o ranou ostrým predmetom, mohlo ísť o nôž. Útokom ostrým predmetom mohlo dôjsť k závažnej ujme na zdraví. Útok smeroval do oblasti blízko srdca. V prípade hlbšieho zásahu (išlo o 6cm hlbokú ranu) mohlo dôjsť k porušeniu cievneho systému a masívnemu krvácaniu až vykrvácaniu. Ak by rana smerovala o 1-2 cm vedľa, mohlo dôjsť k fatálnym následkom, keby bola rana hlbšia mohlo dôjsť k zasiahnutiu srdca. Poškodený bol obmedzený na obvyklom spôsobe života počas 14 dní, toľko trvala aj celková doba liečby. Bolestné bolo obodované a podľa Z.č. 437/2004 Z.z. ako položka 75 perforujúca rana hrudníka s chirurgickým ošetrením 45 bodov.

Obhajoba namietla zákonnosť znaleckého dokazovania ústne aj písomne v podaní zo dňa 22.09.2015 na č.l. 294-302. Uvádza, že znalecký posudok č. 146/2014 je nezákonným dôkazom z dôvodu, že znalecký posudok vypracoval znalec z odboru zdravotníctvo a farmácia odvetvie chirurgia MUDr. Ladislav Babiak, pričom posudzovaním mechanizmov pri úrazoch, nehodách, ublížení a zdraví a pod. sa zaoberá znalecké odvetvie súdne lekárstvo (toxikológia, alkoholológia, sérohematológia) 48 15 00, a mechanizmom vzniku zranení a zlomenín, určovaním doby liečenia a doby práceneschopnosti pri jednotlivých úrazoch odvetvie traumatológia 48 06 01 vychádzajúc z inštrukcie 7/2009 Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky o organizácii a riadení znaleckej, tlmočnickej a prekladateľskej činnosti a prílohy č. 6 inštrukcie. Znalec tak mal podľa § 11 ods. 3 Z.č. 382/2004 Z.z. o znalcoch a znaleckej činnosti oznámiť vylúčenie alebo mal znaleckú úlohu podľa § 12 ods. 2 cit. zák. odmietnuť.

Tu súd uvádza, že znalec neodmietol zadané znalecké úlohy, uviedol, že je odborne spôsobilý ich zodpovedať, súd poukazuje aj a prekrývanie sa či duplicitu problematiky, ktorou sa jednotlivé odvetvia odboru zdravotníctvo a farmácia zaoberajú. Už vyššie uvedené znalecké odvetvia traumatológia aj súdne lekárstvo sa zaoberajú aj mechanizmom vzniku úrazov. Znalecké odvetvie 48 06 00 chirurgia zahŕňa aj operačnú liečbu chorôb dutiny hrudnej a brušnej, poúrazové stavy týkajúce sa poranení vnútorných hrudných a brušných orgánov. Tiež je zrejme, že problematika spadajúca pod to, ktoré odvetvie je uvedená len príkladom - nie zriedka uvádzané slovné spojenie „predovšetkým“. Napríklad v znaleckom odvetví chirurgia je uvedené, že predmetné odvetvie zahŕňa „predovšetkým“ operačnú (radikálnu) liečbu v prípadoch chorôb dutiny hrudnej a brušnej... z čoho možno vyvodzovať, že zahŕňa aj liečbu inú ako operačnú. Napokon v špecifikácii odvetvia Traumatológia je výslovne uvedené - že v niektorých prípadoch sa toto odvetvie prelína s odvetvím chirurgie, neurochirurgie aj súdneho lekárstva. Súd má za to, že pokiaľ znalec nie je odborne spôsobilý zodpovedať niektorú otázku zo zadania znaleckého posudku je oprávnený a povinný znaleckú úlohu odmietnuť. V prelínajúcich sa či z hľadiska problematiky príbuzných znaleckých odvetviach, je práve znalec tou osobou, ktorá je kompetentná posúdiť či má alebo nemá odborné znalosti tú, ktorú otázku zodpovedať. Pokiaľ znalec neodmietol znaleckú úlohu a nie je dôvodná pochybnosť, že nie je oprávnený znaleckú úlohu riešiť, ako v tomto prípade, keďže ide o znalca z odboru chirurgia - teda odvetvia príbuzného ba prelínajúceho sa s odvetviami ako traumatológia či súdne lekárstvo, nie je dôvod pochybovať o jeho spôsobilosti zodpovedať na znaleckú úlohu.

Zápisnica o ohliadke miesta činu č.l. 126-129 a fotodokumentácia na č.l. 130 až 131 spisu, popisuje a zobrazuje miesto skutku zo dňa 12.10.2014. Z oboznámenej fotodokumentácie zranenia poškodeného Y. T. zo dňa 12.10.2014 na č.l. 133-137 je zrejme miesto zranenia poškodeného v oblasti ľavej strany

chrbta medzi hrudníkovou chrbticou a ľavou lopatkou. Miesto je ošetrované a obviazané. Je tiež zachytené poškodenie odevu poškodeného a to prederavenie zodpovedajúceho miesta zadnej strany trička a čiernej mikiny. Na mikine je nápis Revolta, s menším nápisom pokora*disciplína*rebelie. Revolta je pseudonym českého predstaviteľa rapu.

Zo správy MUDr. Mariana Hamadu chirurga Nemocnice na okraji mesta n.o. Partizánske z 12.10.2014 o 05:51h bol poškodený privezený RZP. Subjektívne udával: napadnutý v Partizánskom na námestí neznámou osobou, bodnutý nožom do chrbta. Objektívne: Bodná rana paravertebrálne vľavo o dĺžke 5 cm, v distálnej časti hrudníka, smerujúca zhora nadol medzi paravertebrálne svaly, končia na pros transversus v hĺbke 6 cm, venózne krvácajúca. Pacient odmietol hospitalizáciu. Podľa potvrdení o dočasnej práceneschopnosti praktického lekára pre dospelých MUDr. Evy Šinskej bol poškodený PN od 12.10.2014 do 29.10.2014 (č.l. 138-139).

Podľa úradného záznamu na č.l. 150 z 12.10.2014 bola hliadka polície velená v čase o 4:40h na Nám. SNP na preverenie oznámenia bitky. Na mieste bolo oznámené bodnutie poškodeného T.. Hliadka vykonala šetrenie v Infinity klube, kde bolo z kamerových záznamov zrejmé, že do klubu v ktorom sa nachádzal iba majiteľ p. X. a čašníčky, vbehol Róm a tesne za ním skupina chalanov, ktorých majiteľ zastavil pri vstupných dverách a poslal preč. Zo záznamu bol zistené, že sa jedná o osobu G. I., ktorého hliadka spoznala a tohto personál Infinity klubu pustil zadným vchodom. Na č.l. 151 sa nachádza záznam z vykonaného operatívneho šetrenia z výjazdu ku skutku. Z úradného záznamu na č.l. 152 z 12.10.2014 súd zistil, že v rámci operatívneho šetrenia bol preverený kamerový záznam v disko klube Infinity, a tiež kamerový záznam na kamere č. 3 Mestskej polície v Partizánskom, kde v čase o 04,12 h dňa 12.10.2014 vidieť bežať osobu od pomníka, resp. parku smerom pred vchod do SD hotel Infinity club a následne vošla do priestorov hotela. Jednalo sa o osobu oblečenú v bledej bunde, tmavých nohaviciach, krátke vlasy. Rovnaké skutočnosti vyplývajú z úradného záznamu zo 17.03.2015 na č.l. 153.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní dňa 19.10.2015 predložil fotografie obžalovaného s družkou deťmi, ktorá bola oboznámená nahliadnutím, o ktorých uviedol, že boli vyhotovené dňa 20.10.2014, v jeho domácnosti poukazujú na to že mal podliatiny pod očami. Dňa 20.10.2014 sa vrátil do miesta bydliska pre peniaze a následne opäť odišiel do Českej republiky.

Súd oboznámil aj lekársku správu na č.l. 330-331 z ktorej vyplýva, že obžalovaný mal dňa 21.03.2014 pri autonehode utrpieť zranenia: klinická diagnóza vykĺbenie vyvrtnutie a natiahnutie kĺbov a väzov na krku.

Podľa výpisu z ústrednej evidencie priestupkov na č.l. 176-177 bol obžalovaný od 1.1.2010 šesťkrát postihnutý za priestupky najmä proti občianskemu spolunažívaniu. Dňa 8.6.2014 bol postihnutý za priestupok proti verejnému poriadku, pretože neuposlúchol opakovanú výzvu hliadky MsP, aby zahodil nôž a zostal stáť na mieste v blokovom konaní blokovou pokutou uloženou Mestskou políciou Partizánske vo výške 10,-€ č. pokutového bloku AC 0135641. Obžalovaný na hlavnom pojednávaní poprel, že by mal vtedy pri sebe nôž.

Podľa odpisu z registra trestov bol obžalovaný doposiaľ osemkrát súdne trestaný a to pre úmyselné trestné činy z toho na dve odsúdenia sa neprihliada (Okresný súd Topoľčany sp. zn. 2T 75/89, Okresný súd Topoľčany sp. zn. 2T/141/89. Rozsudkom Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 1T/65/90 z 19.12.1990 bol odsúdený pre trestný čin lúpeže podľa § 9 ods. 2 k § 234 ods. 1 Tr. zák. na trest odňatia slobody nepodmienečne na 12 mesiacov v nápravno-výchovnom ústave pre mladistvých. Trest vykonal dňa 16.09.1991.

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 3T/299/00 z 11.04.2001 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č.k. 2To/299/01-464 z 27.09.2001 bol obžalovaný právoplatne odsúdený aj za zločin lúpeže podľa § 234 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zákona č. 140/1961 Zb., ktorý trest aj vykonal

Trestným rozkazom Okresného súdu Partizánske č.k. 2T/140/2014-59 zo 07.10.2014, doručeným obžalovanému dňa 15.10.2014, právoplatným dňa 24.10.2014 bol obžalovaný G. I. uznaný vinným pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. b/ Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. a/ Tr. zákona, pričom mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Skutku sa dopustil dňa 29.05.2014 pričom zo skutkovej vety vyplýva, že mal poškodeného udrieť trikrát otvorenou dlaňou na obe líca a po poškodenom hodiť

barovú stoličku. Súd vydal príkaz na dodanie do výkonu trestu na odsúdeného v uvedenej veci dňa 15.01.2015. Obžalovaný vykonával trest odňatia slobody vo veci sp. zn. 2T/140/2014 od 15.01.2015 do 15.09.2015.

Pred nástupom do výkonu trestu odňatia slobody vo veci sp. zn. 2T/140/2014-59 bol obžalovaný naposledy vo výkone trestu odňatia slobody vo veci Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/167/2012 pre úmyselný prečin podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák. kde trest vykonal dňa 13.05.2013.

Na základe vykonaného dokazovania, hodnotiac všetky dôkazy jednotlivo, ako aj vo vzájomnej súvislosti má súd za to, že obžalovaný svojím zavineným konaním naplnil zákonné znaky skutkovej podstaty zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 5 Tr. zák. a prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a/ Tr. zák. spáchaním skutku podľa obžaloby s tým, že obžalovaný spáchal skutok hoci bol rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 3T/299/00 z 11.04.2001 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č.k. 2To/299/01-464 z 27.09.2001 právoplatne odsúdený aj za zločin lúpeže podľa § 234 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zákona č. 140/1961 Zb. ktorý trest aj vykonal, teda skutok spáchal hoci už bol za zločin odsúdený. Vykonaným dokazovaním jednak zo záverov znaleckého posudku znalca MUDr. Ladislava Babiaka ako aj lekárskej správy MUDr. Mariána Hamadu vyplýva, že poškodený utrpel v čase skutku zranenie špecifikované ako bodná rana o dĺžke 5 cm v oblasti ľavej strany chrbta medzi hrudníkovou chrbticou a ľavou lopatkou, smerujúca z hora na dol o hĺbke 6 cm, s dobou sťaženia obvyklého spôsobu života poškodeného v trvaní 14 dní, pričom vzhľadom k intenzite útoku len náhodou nedošlo k fatálnym následkom, nakoľko útok smeroval do oblasti blízko srdca a v prípade, ak by rana smerovala o 1-2 cm vedľa alebo hlbšie, mohlo dôjsť k porušeniu cievneho systému, dokonca k masívnemu krvácaniu až k vykrvácaniu poškodeného.

Z výpovedí poškodeného T., ako aj svedkov obžaloby K. Č., L. I., J. L., T. Š., L. Š. súd zistil, že k zraneniu poškodeného došlo úderom útočníka, ktorý bol uvedenými svedkami, ako aj svedkom N. X., či zo záznamu kamery v klube Infinity stotožnený s obžalovaným. Svedkovia K. Č., L. I.W., J. L., T. Š. H. L. Š. popísali útok obžalovaného tak, že tento znenazdajky zaútočil na najbližšie stojaceho poškodeného T., ten sa v tej chvíli na výpad obžalovaného otáčal či uhýbal, čím mal možnosť obžalovaný ho zasiahnuť spôsobom uvedeným v obžalobe do chrbta. Hoci viacerí s uvedených svedkov nepopisujú, že by priamo videli, o aký druh zbrane išlo, tvrdili, že útočník mal v ruke nejaký predmet, pričom zo záveru znaleckého posudku vzhľadom k mechanizmu a charakteru zranenia vyplýva, že mohlo ísť aj o nôž. Je tak zrejme, že obžalovaný použil zbraň - čo má vplyv na právnu kvalifikáciu prečinu výtržníctva. Svedkovia aj poškodený popisujú skutok ako z ich strany nezavinený nevyprovokovaný, za bezdôvodné napadnutie poškodeného obžalovaným. Ten následne po skutku ušiel. V tejto časti súd verzii poškodeného a svedkov zo skupiny poškodeného celkom neprisvedčil. Súd považuje za preukázanú skutočnosť, že fyzický kontakt zo strany obžalovaného, spočíval len v jednom údere, nemá však za to, že poškodení nemali na vzniku či priebehu skutku svoj podiel ohľadne aktívnej účasti. Bolo preukázané, že v skupine poškodeného boli všetci pod vplyvom alkoholu, alkohol požívali v nie malom množstve. Išlo o skupinu šiestich dospelých osôb väčšina vo veku okolo 30 rokov mužského pohlavia, vracajúcich sa nad ráno z diskotéky. Tu súd poukazuje na to, že oproti tejto skupine stála skupina, ktorú tvoril obžalovaný, jeho maloletá dcéra B. vo veku 15 rokov, syn T. vo veku 16 rokov a ďalšie dve osoby vo veku 18 a dvadsaťštyri rokov. Pokiaľ skupina poškodeného prichádzala postupne v krátkom čase tak ako to zhodne uvádzajú, muselo byť zrejme, že pomer sily na mieste skutku bol zakrátko v neprospech skupiny obžalovaného. Hoci svedok K. Č. uvádza, že pri skupine obžalovaného zastavil po tom, čo sa ich zľakol, keď na neho vykrikovali ako prechádzal popri nich, svedkovia T. Š. H. J. L. pripustili, že došlo k nejakej slovnej výmene medzi skupinami, svedok T. Š. uvádza slovnú výmenu medzi obžalovaným a poškodeným, svedok L. I. uvádza dokonca hádku medzi obžalovaným a svedkom K. Č., mali padať nadávky medzi dvoma skupinami.

Súd tak považuje za preukázanú verziu udalosti, vychádzajúc z tvrdení obžalovaného a svedkov obhajoby potiaľ, že obžalovaný na mieste prišiel z dôvodu, že hľadal deti, na mieste došlo k tomu, že ku skupine obžalovaného prišla skupina okolo poškodeného, na čo z nezisteného dôvodu došlo k slovnej výmene zahŕňajúcej vulgarizmy a hrubé urážky. Tu je zrejme aj to, že za danej prevahy skupiny okolo poškodeného títo mohli kedykoľvek predísť konfliktu či sa mu vyhnúť. Súd však neprisvedčil verzii udalosti popísanej obžalovaným, keď mal byť tento fyzicky napadnutý skupinou poškodeného, udieraný a kopaný aj na zemi, čo trvalo až kým skupina poškodeného neprestala útočiť. Túto verziu mali

s rôznymi odchýlkami podporovať výpovede maloletých detí obžalovaného. Súd neuveril pravdivosti výpovede maloletej dcéry poškodeného, ktorej tvrdenia o tom, že mala byť fyzicky napadnutá celá skupina obžalovaného, ako aj samotná svedkyňa, použitý aj voči nej slzotvorný plyn kopance a údery, sú v hrubom rozpore s popisom udalosti aj obžalovaného, ako aj ostatných svedkov obhajoby prítomných na mieste skutku, ktorí sami neuvádzali, že by boli napadnutí, alebo boli svedkami úderov proti maloletej. V tejto súvislosti aj výpoveď maloletého svedka - syna obžalovaného T. I. je nedôvoeryhodná, najmä v spojitosti s tým, že tak obžalovaný, ako aj svedok T. I. uvádzajú, že tento svedok ušiel ešte na počiatku potýčky, nebol jej svedkom na mieste skutku až dokonca, ako sám tvrdí. Súd nemá za to, že z predloženej fotodokumentácie, ktorej doba zhotovenia, ako aj spojitosť tmavých kruhov pod očami so skutkom je otázna, či z výpovedí svedkov W. Č.N. I. I. - osôb blízkych obžalovanému vyplýva, že pri potýčke so skupinou poškodeného boli spôsobené zranenia obžalovanému. Súd poukazuje na tú skutočnosť, že hoci títo svedkovi tvrdia, že si všimli zranenia obžalovaného, nijako ich nezaujímalo bližšie ako mu boli spôsobené, na nič sa ho nepýtali, hoci došlo k napadnutiu ich blízkej osoby. Tiež nenaliehali na to aby skutok oznámil, ale naopak zrejme ho zatajovali, keďže bol u „švagra“ keď ho hľadala polícia. Za povšimnutie stojí aj skutočnosť, že maloleté deti, ktoré sa mali v ranných hodinách sa vrátiť z mesta a mali byť napadnuté či svedkami napadnutia ich otca, podľa výpovede svedka I. I. v skorých ranných hodinách pozerali televíziu.

Súd prisvedčil pravdivosti výpovede svedka T. I. z hľadiska pravdepodobného popisu skutku, tak ako sa v skutočnosti stal, hoci možno mať pochybnosť o tom, do akej doby bol svedkom udalosti, a či vypovedal o všetkých podstatných skutočnostiach, ktorých bol svedkom.

Súd má za to, že skupina okolo poškodeného či časť z nej, pod vplyvom alkoholu sa hrubo a vulgárne vyjadrovala, tak na adresu obžalovaného, ako aj ostatných prítomných osôb zo skupiny obžalovaného a aj na maloletú dcéru obžalovaného. Keď došlo k verbálnemu útoku na maloletú či možno priblíženiu alebo postrčeniu zo strany niekoho zo skupiny poškodených, obžalovaný reagoval neprimerane tvrdo a agresívne, v zlosti či afekte, ktorý vyplynul zo situácie a túto riešil tak, že ostrým predmetom zaútočil na najbližšie stojacu osobu - poškodeného.

Súd vyhodnocoval výpovede svedkov obhajoby, ktoré sa z hľadiska presnosti popisu priebehu skutku v podstatných okolnostiach odlišovali, či priamo navzájom popierali. S výnimkou svedka T. I. H. L. I. išlo o osoby blízke obžalovanému. Súd v tejto súvislosti poukazuje na výpoveď svedka L. I., ktorého obžalovaný či svedkovia T. H. T. I. a najmä B. I. označujú za svedka skutku, pričom tento svoju prítomnosť pri skutku popiera. Tu súd uvádza, že skôr ako verzia o zahanbení svedka v dôsledku toho, že ušiel namiesto toho, aby sa bránil, čo prezentoval obžalovaný, je pravdepodobnejšia verzia, že pokiaľ aj bol svedkom časti skutku, nechcel vypovedať v neprospech obžalovaného. Súd verziu obžalovaného o tom, že to bol on čo bol napadnutý, zbitý, pričom si len bránil deti, a že to nebol on, kto bodol poškodeného, považuje za snahu o vyhýbanie sa trestnej zodpovednosti. Tu súd poukazuje aj na následné správanie obžalovaného, ktorý (pokiaľ by bola jeho verzia pravdivá), ako poškodená a napadnutá osoba, ktorá utrpela zranenia, neoznámil napadnutie a ublíženie na zdraví na polícii, nevyhľadá lekárske ošetrenie, ale hneď na ďalší deň, napriek tomu, že sa dozvie, že je v súvislosti so skutkom hľadaný, vyhľadá pomoc rodiny, ujde do Českej republiky (pokiaľ sa vráti, vráti sa len pre peniaze a opäť odcestuje) kde sa zdržiava, až kým mu nie je známe, že musí nastúpiť do výkonu trestu v inej veci. Takého správanie nasvedčuje skutočnosti, že si bol vedomý zodpovednosti za skutok, ktorý sa mu kladie za vinu. Počas celého súdneho konania však považoval svoje konanie iba za snahu o ochranu rodiny a z jeho ponímania konanie ospravedlniteľné, pričom spôsobenie zranenia poškodenému popieral. Tvrdenia obhajoby, že obžalovaný nemal úmysel nikoho napadnúť či dokonca, že by mu v tom bránil zdravotný stav vyvracia už odsúdenie v trestnej veci Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/140/2014 kde bol uznaný vinným pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. b/ Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. a/ Tr. zákona, kde z zo skutkovej vety vyplýva, že v dobe už po dopravnej nehode, bol schopný rozdávať údery ba hádzať barovú stoličku. Jeho tvrdenia o tom, že od roku 1993 nenosí nôž vyvracia aj popis skutku, za ktorý bol postihnutý v priestupkovom konaní dňa 8.6.2014 - priestupok proti verejnému poriadku, keď neuposlúchol opakovanú výzvu hliadky MsP, aby zahodil nôž a zostal stáť na mieste. Aj táto skutočnosť spochybňuje pravdivosť verzie obžalovaného.

Z hľadiska okolností spáchania skutku je však zrejmé, že obžalovaný sa na miesto skutku nedostavil s úmyslom páchať trestnú činnosť. Jeho skupina ani nevyhľadala skupinu poškodeného, ale naopak skupina poškodeného sa pri skupine obžalovaného pristavila. Obžalovaný mal možnosť situáciu riešiť

bez použitia násilia, bol na verejnom priestranstve, kde sa napriek skorej rannej hodine, pohybovalo aj v tom čase viacero osôb, bolo snímané sčasti kamerovým systémom. Pod vplyvom rozrušenia vyhodnotiac situáciu ako osobnú urážku, potenciálne ohrozenie svojej osoby či detí, situáciu riešil tak, že zaútočil a spôsobil poškodenému bodnú ranu, tým zároveň naviazal skupinu poškodeného na seba a umožnil ostatným z jeho skupiny ujsť. Skutku však predchádzala vulgárna výmena názorov medzi skupinami, je tak tiež zrejmé, že nešlo od počiatku o akúsi obranu obžalovaného, ale situáciu, ktorá sa vyvíjala v jeho neprospech, a tak sa ju rozhodol riešiť spôsobom uvedeným v obžalobe. Vzniknutú situáciu riešil tak, že sa pokúsil inému úmyselne spôsobiť ťažkú ujmu na zdraví a zároveň sa dopustil fyzicky a na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadol iného a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - so zbraňou. Obžalovaný tak naplnil zákonné znaky zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. a prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a/ Tr. zák. Obžalovaný ohrozil záujem na ochrane verejného poriadku a zdravia osôb. Z hľadiska zavinenia ide o nepriamy úmysel podľa § 15b Tr. zák., pretože jeho zavinenie vzhľadom ku skutkovým okolnostiam možno považovať za preukázané len v rozsahu nepriameho úmyslu, je totiž zrejmé že vedel, že svojím konaním môže porušenie alebo ohrozenie záujmu chráneného zákonom spôsobiť a pre prípad, že ho spôsobí bol s tým uzrozumený. Súd nemá za to že išlo o priamy úmysel, pretože hoci neprimerane, reagoval spôsobom, ktorý by za splnenia ďalších chýbajúcich okolností mohol napĺňať znaky nutnej obrany, je teda zrejmé že jeho úmysel páchať trestnú činnosť nebol priamy v zmysle „chcieť“, bol len k tejto skutočnosti ľahostajný.

Súd pri ukladaní druhu a výmery trestu obžalovanému vychádzal zo zásad ukladania trestov uvedených v ustanovení § 34 Tr. zák., pričom prihliadol na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, ako aj na možnosti jeho nápravy, nakoľko trest musí mať najmä prevýchovný účinok.

Vzhľadom k odsúdeniu vo veci Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/140/2014 súd obžalovanému ukladal súhrnný trest s použitím § 42 ods. 1 Tr. zák. Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zároveň zrušil výrok o treste odňatia slobody uloženom obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Partizánske č.k. 2T/140/2014-59 zo dňa 7.10.2014, doručeným obžalovanému dňa 15.10.2014, právoplatným dňa 24.10.2014, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Súd ukladal obžalovanému trest podľa § 38 ods. 5 Tr. zák., zvýšil dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu polovicu, pretože už bol za zločin právoplatne odsúdený, a to rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 3T/299/00 z 11.04.2001 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č.k. 2To/299/01-464 z 27.09.2001 aj za zločin lúpeže podľa § 234 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zákona č. 140/1961 Zb.

Súd pri ukladaní trestu prihliadol k dvom priťažujúcim okolnostiam podľa § 37 písm. h/ Tr. zák. pretože spáchal viac trestných činov a k priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m/ Tr. zák. pretože už bol za trestný čin odsúdený. Súd na túto priťažujúcu okolnosť prihliadol vzhľadom viacerým odsúdeniam za úmyselné trestné činy mimo odsúdenia vo veci Okresného súdu Prievidza sp. zn. 3T/299/00, naposledy príkladom odsúdenie Okresného súdu Partizánske vo veci sp. zn. 2T/167/2012 pre úmyselný prečin. Súd má za to, že aplikácia tejto priťažujúcej okolnosti nie je vylúčená aplikujúc zároveň § 38 ods. 5 Tr. zák. ak je zrejmé, že nejde o prihliadnutie k totožnému odsúdeniu, ale k ďalším odsúdeniam obžalovaného, ako v tomto prípade. Prihliadnuc k okolnostiam spáchania trestného činu, pretože má súd za to, že konanie obžalovaného bolo na základe preukázaného skutkového stavu neprimeranou obranou (konajúc za okolností, ktoré by za splnenia ďalších predpokladov inak vylučovali trestnosť činu, ale konal bez toho, že by boli celkom splnené podmienky nutnej obrany) prihliadol poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. i/ Tr. zák., zároveň vzhľadom k tomu, že je zrejmé, že situácia na mieste a v čase skutku mohla vyvolať silné citové rozrušenie obžalovaného, ktoré bolo oprávnené, pretože situáciu mohol vnímať ako určité ohrozenie svojich detí zo strany skupiny osôb okolo poškodeného súd prihliadol k poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. a/ Tr. zák. Za aplikácie § 38 ods. 5 Tr. zák. pri rovnováhe poľahčujúcich a priťažujúcich okolností podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. za použitia § 41 ods. 2 Tr. zák. súd vychádzal z upravenej trestnej sadzby v rozmedzí 7 rokov až 13 rokov a 4 mesiace. Súd pri ukladaní trestu vzhľadom k okolnostiam prípadu mal za to, že použitie vyššie uvedenej trestnej sadzby pre páchatel'a bolo neprimerane prísny. Najmä obligatórna aplikácia § 38 ods. 5 Tr. zák. bola vzhľadom k okolnostiam spáchania trestných činov mimoriadne prísny ustanovením zvyšujúcim zákonnú trestnú sadzbu. Vzhľadom k skutkovým

okolnostiam, tomu, že bolo zrejmé, že obžalovaný nešiel do mesta za účelom páchania trestnej činnosti, ku skutku došlo v dôsledku nesprávne vyhodnotenej situácie obžalovaným, ktorého neprimerane agresívne správanie, ktoré je vzhľadom k predchádzajúcim odsúdeniam za úmyselnú aj násilnú trestnú činnosť charakterovou črtou obžalovaného, bolo vyvolané pocitom hnevu a ohrozenia vlastných detí, a jeho úmysel napadnúť poškodeného tak vznikol bezprostredne ako reakcia na správanie skupiny okolo poškodeného, je podľa názoru súdu dôvodom použitia § 39 ods. 1 Tr. zák. o mimoriadnom znížení trestu. Súd prihliadol aj k dôvodu uvedenému v § 39 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. vzhľadom na povahu a závažnosť pokusu trestného činu, aj na to, že z hľadiska zavinenia možno mať preukázané, že išlo o nepriamy úmysel, vzhľadom na skutočnosť, že zo strany obžalovaného išlo o jeden výpad na poškodeného, kde síce vedel a bol uzrozumený že fyzicky napáda poškodeného a môže útokom na trup poškodeného so zbraňou spôsobiť ťažkú ujmu na zdraví, no išlo z jeho strany v prvom rade o hoci neprimeraný, ale predsa len spôsob vyrovnania sa s domnelým ohrozením no zároveň aj sporom. Z tohto dôvodu súd považuje súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 roky za trest primeraný a spravodlivý. Súd obžalovaného zaradil na výkon trestu podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, pretože bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu pre úmyselný trestný čin (Okresný súd Partizánske sp. zn. 2T 167/2012).

Na základe prečítaných listín a výpovedí splnomocnenca poškodeného Dôvera - zdravotná poisťovňa, a.s. T. T. Ž.C., splnomocnenca poškodeného HBP, a.s. Y. L. G., splnomocneného zástupcu poškodeného Sociálnej poisťovne Mgr. T. X. k nároku o náhradu škody, súd rozhodol o uplatnených nárokoch na náhradu škody poškodených. U obžalovaného ide o zodpovednosť za škodu podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

Poškodený Y. T. si nárok na náhradu škody uplatnil vo výške 1932,-€ z titulu bolestného za zranenie zavinené obžalovaným. Poškodený Y. T. si nárok na náhradu škody uplatnil vo výške 1932,-€ z titulu bolestného za zranenie zavinené obžalovaným. Vychádzajúc zo záverov znaleckého posudku znalca MUDr. Ladislava Babiaka č. 146/2014 z 21.10.2014 podľa zákona č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského súd priznal uplatnenú náhradu za bolesť, násobiac podľa § 5 ods. 2 zákona č. 437/2004 Z.z. sumou 2% z priemernej čistej mzdy zamestnanca v hospodárstve Slovenskej republiky za kalendárny rok 2013 (rok predchádzajúci kalendárnemu roku, v ktorom došlo ku škode) počtom bodov, čo predstavuje sumu 1932,-€.

Poškodený Hornonitrianske bane Prievidza, a.s. v skratke HBP, a.s., si prostredníctvom zástupcu uplatnil nárok na náhradu škody vo výške =167,01-€. Nárok špecifikoval škodu vo výške vyplatenej náhrady príjmu poškodenému Y. T., ktorý bol zamestnancom poškodeného, počas dočasnej práceneschopnosti za 1. až 10. deň PN od 12.10.2014 do 21.10.2014 vo výške =167,01-€ (denný vymeriavací základ z príjmu 36,3056-€) náhrada za 1-3 deň (25% denného vymeriavacieho základu) náhrada za 4-10 deň (55% denného vymeriavacieho základu). Tento nárok je vychádzajúc z vykonaných dôkazov oprávnený, preto súd podľa § 287 ods. 1 Tr. por. uložil obžalovanému povinnosť zaplatiť poškodenému Hornonitrianske bane Prievidza, a.s. v skratke HBP, a.s. škodu 167,01-€.

Poškodený Sociálna poisťovňa si prostredníctvom zástupcu uplatnil nárok na náhradu škody vo výške =159,80-€, z titulu výplaty dávok sociálneho poistenia poistencovi Y. T. - výplatou nemocenského v období od 22.10.2014 do 29.10.2014 (55% denného vymeriavacieho základu). Tento nárok je vychádzajúc z vykonaných dôkazov oprávnený, preto súd podľa § 287 ods. 1 Tr. por. uložil obžalovanému povinnosť zaplatiť poškodenému Sociálna poisťovňa škodu =159,80-€.

Poškodený DÔVERA zdravotná poisťovňa, a. s., si prostredníctvom zástupcu uplatnil nárok na náhradu škody vo výške =25,22- €, z titulu vynaložených nákladov na preplatenie lekárskeho výkonu zo zdravotnej starostlivosti, ktoré pozostávajú z nákladov za poskytnutú lekársku službu prvej pomoci vo výške =5,53,-€ a špecializovanú ambulantnú starostlivosť 19,69-€ poskytnutú poistencovi Y. T. (č.l. 67). Tento nárok je vychádzajúc z vykonaných dôkazov oprávnený, preto súd podľa § 287 ods. 1 Tr. por. uložil obžalovanému povinnosť zaplatiť poškodenému DÔVERA zdravotná poisťovňa, a. s. škodu =25,22-€.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa vyhlásenia rozsudku, prostredníctvom tunajšieho súdu ku Krajskému súdu Trenčín.